

Καλές πρακτικές για την εκπαίδευση και την κοινωνική ένταξη ενηλίκων με Δ.Α.Φ. Good practices for the education and social inclusion of adults with autism spectrum disorder

Χριστίνα Τζώρτζη, Εκπαιδευτικός, MEd^{1,2}
¹Πανεπιστήμιο Λευκωσίας, ²Πανεπιστήμιο Πατρών

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Σκοπός της παρούσας αναρτημένης ανακοίνωσης με την μέθοδο της συστηματικής ανασκόπησης είναι η διερεύνηση πρακτικών που θα προωθήσουν την εκπαίδευση των ενηλίκων με διαταραχή αυτιστικού φάσματος με απώτερο σκοπό την ένταξη τους στην κοινωνία ως ισότιμα και λειτουργικά μέλη της. Δυστυχώς σήμερα υπάρχει έλλειψη της κατάλληλης κοινωνικής και εκπαιδευτικής πολιτικής που θα είναι όντως συμπεριληπτική και θα στηρίζει έμπρακτα τα άτομα με αυτισμό, παρ' όλο που επιφανειακά υπάρχει βελτίωση στη στάση της κοινωνίας απέναντι στα άτομα με αυτιστικό φάσμα και μεγαλύτερη ευαισθησία σχετικά με τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν. Τα αποτελέσματα της ανασκόπησης κατέδειξαν κρίσιμα κοινωνικά και εκπαιδευτικά θέματα που αφορούν την εκπαίδευση και την ένταξη των ατόμων με Δ.Α.Φ. ως ενεργά μέλη της κοινωνίας και της αγοράς εργασίας και τα οποία υποβαθμίζουν την επιθυμία τους για δια βίου μάθηση, αλλά και την ποιότητα ζωής τους. Επίσης, μελετήθηκε η κοινωνική και εκπαιδευτική πολιτική χωρών του εξωτερικού και πρακτικές που την αντιπροσωπεύουν, οι οποίες έχουν θετικά στοιχεία και παρουσιάζουν οφέλη για την εκπαίδευση και την κοινωνική ένταξη ενηλίκων με Δ.Α.Φ. Στα συμπεράσματα της συστηματικής ανασκόπησης περιλαμβάνονται καλές πρακτικές, όπως η ίδρυση ΚΔΗΦ και Ε.Ε.Ε.Ε.Κ., η προώθηση της υποστηριζόμενης εργασίας, της παροχής προσβάσιμου υλικού και κατάλληλης διδασκαλίας για άτομα με Δ.Α.Φ. από τα Κ.Ε.ΔΙ.ΒΙ.Μ. για την ενίσχυση της δια βίου μάθησης ατόμων με ελαφρύ αυτισμό η δημιουργία δημόσιων υπηρεσιών υγείας-υποστήριξης εξειδικευμένων στον αυτισμό μέσω διασύνδεσης του Υπουργείου Υγείας και του Υπουργείου Παιδείας, αλλά και η βελτίωση των υλικοτεχνικών δομών των κτηρίων όπου φοιτούν ΑμεΑ, ο θεσμός της παράλληλης στήριξης και η κατάλληλη ενημέρωση της εκπαιδευτικής κοινότητας και των φορέων εργασίας για την Δ.Α.Φ., καθώς και η ανάπτυξη πολιτικών που θα εξασφαλίσουν ένα συμπεριληπτικό και λειτουργικό εκπαιδευτικό και εργασιακό περιβάλλον και θα βοηθήσουν στην ουσιαστική κοινωνική ένταξη των ενηλίκων με Δ.Α.Φ. .

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Χριστίνα Τζώρτζη, Εκπαιδευτικός ΠΕ70 / ΠΕ70,5
Σχολή Βρεφονηπιοκομίας, Ι.Ε.Κ. ΑΚΜΗ Αθήνας
Email: christinatzor@gmail.com
Phone: 6984422645
Website: <https://christinasteachingworld.weebly.com/>

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η διαταραχή αυτιστικού φάσματος αποτελεί αναπτυξιακή διαταραχή που χαρακτηρίζεται από μία τριάδα ελλειμάτων, η οποία ασκεί αρνητική επίδραση σε πολλούς τομείς της λειτουργικότητας του ατόμου και προκαλεί σοβαρές, επίμονες δυσκολίες στην ενήλικη ζωή του. Η βασική τριάδα ελλειμάτων που παρουσιάζουν τα άτομα με αυτισμό αποτελείται από ελλείματα επικοινωνίας, κοινωνικοποίησης, και δημιουργικής φαντασίας. Τα άτομα με Δ.Α.Φ. μπορεί, ακόμα, να αποφεύγουν τη χρήση ομιλίας ή γλώσσας του σώματος, να χρησιμοποιούν ηχολαλία/ ιδιότυπη επικοινωνία, να μην κατανοούν τη μεταφορική χρήση της γλώσσας, καθώς και να επιλέγουν συνειδητά την κοινωνική απομόνωση (Στασινός, 2020). Συμπληρωματικά με αυτές τις δυσκολίες, είναι φανερό πως η επικοινωνία μεταξύ ανθρώπων και η αγορά εργασίας σήμερα έχουν γίνει πάρα πολύ απαιτητικές. Όλα αυτά αποτελούν παράγοντες που δρουν αρνητικά στην ποιότητα ζωής των ενηλίκων με αυτισμό και γι' αυτό η κοινωνικο-εκπαιδευτική διάσταση της διαταραχής του αυτιστικού φάσματος έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον στη σύγχρονη εποχή. Αναφορικά με την εκπαίδευση των ενηλίκων με Δ.Α.Φ., παρατηρούνται ελλείψεις σχετικά με την συμπεριλήψη των ατόμων με αυτισμό σε κάθε βαθμίδα της εκπαίδευσης στην Ελλάδα. Η δομή του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος είναι τέτοια, που ο ίδιος ο μαθητής με αυτισμό πρέπει να «προσαρμοστεί» για να μπορεί να συνεχίσει, γεγονός που καθιστά πολύ δύσκολη την μόρφωση του, αφού στα άτομα με αυτισμό δεν αριστούν καθόλου οι αλλαγές και οι συμπεριφορές τους σε αυτές είναι απρόβλεπτες ή αρνητικές. Τέλος, για την κοινωνική ένταξη των ενηλίκων με Δ.Α.Φ. διαδραματίζει σημαντικό ρόλο η κοινωνική πολιτική κάθε κράτους, μέσω της οποίας διαμορφώνεται η κοινωνική ευθύνη της κοινωνίας απέναντι στους ενήλικες με αυτισμό (Αγγελίδης, 2019).

ΜΕΘΟΔΟΙ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ

Αναφορικά με τα υλικά και την μέθοδο της έρευνας, πραγματοποιήθηκε συστηματική βιβλιογραφική ανασκόπηση σε Google Scholar, Scopus, Elsevier, στην προχωρημένη αναζήτηση της βιβλιοθήκης του Ε.Κ.Π.Α. και στην ψηφιακή βιβλιοθήκη του Ε.Κ.Τ. από το 2012 έως τον Ιανουάριο του 2023. Ειδικότερα, έγινε χειροκίνητη αναζήτηση ως προς την επιλογή των μελετών και αναζητήθηκαν φυσικές βιβλιογραφικές πηγές στην Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος και στην Βιβλιοθήκη της Σχολής Επιστημών της Αγωγής του Ε.Κ.Π.Α. Αναζητήθηκαν βιβλία και επιστημονικά άρθρα στην Ελληνική και Αγγλική γλώσσα, που αφορούσαν την σημερινή εκπαιδευτική και κοινωνική πολιτική στην Ελλάδα και στο εξωτερικό αναφορικά με την εκπαίδευση ατόμων με Δ.Α.Φ. στην ενήλικη ηλικία, την ένταξη τους στην αγορά εργασίας και στην κοινωνία ευρύτερα.

Τα ερευνητικά ερωτήματα με βάση τον σκοπό της ανασκόπησης διατυπώνονται ως εξής:

- Ποιες είναι οι εφαρμογές και τα ελλείματα της ελληνικής εκπαιδευτικής και κοινωνικής πολιτικής στην εκπαίδευση και την κοινωνική ένταξη των ενηλίκων με Δ.Α.Φ.;
- Με ποιες καλές πρακτικές θα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα στην εκπαίδευση των ενηλίκων με Δ.Α.Φ.;
- Με ποιες καλές πρακτικές-αλλαγές στην κοινωνική πολιτική της Ελλάδας θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί ουσιαστική κοινωνική ένταξη των ενηλίκων με Δ.Α.Φ.;

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Σε αυτήν τη συστηματική ανασκόπηση συμπεριλήφθηκαν 17 μελέτες. Ο κίνδυνος μεροληψίας κυμαινόνταν από χαμηλό σε μέτριο επίπεδο. Υπήρξε απόλυτη συμφωνία μεταξύ των μελετών αναφορικά με την ίδρυση και την λειτουργία περισσότερων ειδικών σχολείων, ΚΔΗΦ, ΚΔΑΠ ΑμεΑ και Ε.Ε.Ε.Ε.Κ., ώστε κάθε ενήλικας με αυτισμό να έχει το σχολείο του και αργότερα το επαγγελματικό προστατευμένο εργαστήριο και αυτά να παρέχονται δωρεάν από το κράτος. Φυσικά, η υλοποίηση αυτής της πρότασης κρίνεται αναγκαία και την κατάλληλη και επαρκή στελέχωση αυτών των εκπαιδευτικών μονάδων, καθώς και την απαραίτητη κατάρτιση του προσωπικού τους πάνω στο φάσμα του αυτισμού (Kessel et al, 2019). Έτσι, θα πρέπει να υπάρχει η σωστή αναλογία (εκπαιδευτικού) προσωπικού και μαθητών με Δ.Α.Φ., για να γίνεται όσο το δυνατόν πιο αποτελεσματική διδασκαλία και να ωφελεί στο μέγιστο τους ενήλικες μαθητές με Δ.Α.Φ.. Συνεχίζοντας με άλλες καλές πρακτικές, θεωρείται αναγκαία η συνεργασία και η διασύνδεση υπηρεσιών και δομών του Υπουργείου Υγείας με αυτές του Υπουργείου Παιδείας με σκοπό να γίνεται σωστός επιμερισμός του έργου και οι όποιες διαδικασίες για την στήριξη των ατόμων με αυτισμό και των οικογενειών τους να κινούνται πιο γρήγορα. Έτσι, θα είναι πιο πιθανή η έγκαιρη παρέμβαση και κατά συνέχεια η βελτίωση της ποιότητας ζωής των ατόμων με Δ.Α.Φ. στην ενήλικη ζωή τους. Άλλωστε, η καλή ποιότητα ζωής των ατόμων στο φάσμα του αυτισμού εξαρτάται από πολλούς παράγοντες, όπως είναι η σωματική-κινησιακή λειτουργικότητα, η συναισθηματική ευεξία, η κοινωνική λειτουργικότητα μέσω δραστηριοποίησης στα κοινωνικά δρώμενα, αλλά και η αποδοχή και η λειτουργικότητα στο πεδίο της εκπαίδευσης (Hodge, 2015, Riddell, 2018) . Για αυτά χρειάζεται συνεργασία υπηρεσιών και δομών του Υπουργείου Υγείας με αυτές του Υπουργείου Παιδείας και μάλιστα αγαστή συνεργασία με τις καλύτερες προϋποθέσεις. Επιπλέον, η συστηματική βιβλιογραφική ανασκόπηση κατέδειξε την έλλειψη κατάλληλων χώρων και ερεθισμάτων που κάνει την καθημερινότητα των μαθητών με αυτισμό αρκετά δύσκολη, αλλά και την έλλειψη κατάλληλων προγραμμάτων και βοηθητικών μέσων που είναι αναγκαία για τους ενήλικες μαθητές στο φάσμα του αυτισμού (Σταματοπούλου & Αγγελάκος, 2015). Αυτοί είναι παράγοντες που αποκλείουν από τις εκπαιδευτικές διαδικασίες ένα μεγάλο μέρος μαθητών στο φάσμα του αυτισμού ή τους απογοητεύουν και τους κάνουν να νομίζουν πως οι ίδιοι δεν κάνουν για το σχολείο. Μια καλή πρακτική για την αντιμετώπιση αυτού είναι ο εκσυγχρονισμός των σχολικών κτιρίων και η δημιουργία ειδικών χώρων (με μειωμένα ή αυξημένα ερεθίσματα, χώροι αποφόρτισης κ.α.) που θα συμβάλουν στην υψηλότερη λειτουργικότητα και συνεργασία των ενηλίκων μαθητών με αυτισμό στο σχολικό πλαίσιο (Ζώνιου & Ντεροπούλου, 2012: 16). Επιπρόσθετα, η εφαρμογή των κατάλληλων προγραμμάτων παρέμβασης στον χώρο του σχολείου είναι απαραίτητη και πρέπει να προωθηθεί περισσότερο και να υπάρξει πρόβλεψη για συνεργασία των θεραπευτών των παιδιών με το συμπεριληπτικό σχολείο. Μέθοδοι παρέμβασης στον αυτισμό που προτείνονται γι' αυτή την ιδέα είναι εκτός άλλων η Εφαρμοσμένη Συμπεριφορική Ανάλυση (ΑΒΑ), οι μέθοδοι Teacch και Pecs, τα προγράμματα Makaton, Spell ή Star και η Αισθητηριακή Ολοκλήρωση (Beart, 2016, Mastropieri & Scruggs, 2019, , NILE, 2017). Σχετικά με την μεγάλη έλλειψη βοηθητικών μέσων που παρατηρείται στην εκπαίδευση των ατόμων με αυτισμό, καλή πρακτική θα αποτελούσε να επιτρέπονται με νόμο, σε κάθε είδους εκπαιδευτική μονάδα, αντικείμενα-βοηθήματα που καθιστούν το κάθε άτομο με Δ.Α.Φ. πιο λειτουργικό π.χ. τα fidget toys (βοηθήματα αποφόρτισης), καραμέλες με ήπια ή έντονη γεύση (αισθητηριακό βοηθήμα), καρτέλες με οπτικοποιημένες δραστηριότητες, υποστηρικτική τεχνολογία κ.α. (Αγγελίδης, 2019).

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Αυτός ο νέος νόμος του κράτους θα έδειχνε την έμπρακτη κατανόηση από την πολιτεία των αισθητηριακών αναγκών και των τρόπων αποφόρτισης που έχουν τα άτομα στο φάσμα του αυτισμού και θα έδινε ελπίδα στα άτομα αυτά να συνεχίσουν το ταξίδι της γνώσης χωρίς τις συνεχείς παρεξηγήσεις και την αποδοκιμασία που αυτές ακολουθούν. Επίσης, μία άλλη σημαντική πρόσθεση στην εκπαιδευτική πολιτική του κράτους θα ήταν να προβλέπεται η τοποθέτηση προσωπικού παράλληλης στήριξης στο πανεπιστήμιο και η συνέχιση παροχής υπηρεσιών-ειδικών θεραπειών (π.χ. εργοθεραπεία, συμβουλευτική κ.α.) στα άτομα Δ.Α.Φ. κατά την διάρκεια των σπουδών τους στην επαγγελματική και τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η παράλληλη στήριξη θα μπορούσε να περιλαμβάνει την δημιουργία κατάλληλων σημειώσεων για τα μαθήματα, τη βοήθεια στην μελέτη, τη συνοδεία στους χώρους της σχολής και τη βοήθεια για καλύτερη κοινωνικοποίηση αυτών των φοιτητών, τη μεταφορά από και προς την σχολή (οπτικοποίηση διαδρομής), καθώς και την in vino ξενάγηση και ιχνηλάτηση του Πανεπιστημίου. Παράδειγμα φορέα παροχής αυτών των υπηρεσιών σήμερα είναι η Μονάδα Προσβασιμότητα για Φοιτητές με Αναπηρία στο Ε.Κ.Π.Α. Αυτή η πρακτική θα μείωνε κατά πολύ την παραίτηση των φοιτητών με Δ.Α.Φ. από τις σπουδές τους, καθώς και την ανεργία των ατόμων με Δ.Α.Φ., αφού θα είχαν μόρφωση και δεξιότητες υψηλότερου επιπέδου. Προχωρώντας σε καλές πρακτικές που αφορούν την κοινωνική ένταξη των ενηλίκων με Δ.Α.Φ., αρκετές πηγές που μελετήθηκαν πρότειναν να γίνονται περισσότερες και πιο συστηματικές ημερίδες και εκπαιδεύσεις, ώστε ο κόσμος να ευαισθητοποιηθεί και να μην του φαίνονται περιεργες κάποιες συμπεριφορές των ατόμων με αυτισμό. Αυτό θα μπορούσε να βοηθήσει στην μείωση της περιθωριοποίησης ή να μην τα βλέπει το νευροτυπικό κοινό ως κάτι «περιέργο» και «τρομακτικό» (Αργυροπούλου, 2014, Bagnato, 2019). Υπάρχει, τέλος, επιτακτική ανάγκη για ενημέρωση των εργοδοτών και των επιχειρήσεων, ώστε να δείχνουν κατανόηση τις ιδιαιτερότητες των αυτιστικών ατόμων και να μην φοβούνται να τα προσλάβουν. Είναι γνωστό πως οι ενήλικες με Δ.Α.Φ. βρίσκουν μεγάλη δυσκολία στην ανάπτυξη των διαπροσωπικών ή/και επαγγελματικών σχέσεων, άρα και στην εύρεση επαγγελμάτων στα οποία μπορούν να έχουν εμπειρίες επαγγελματικής επιτυχίας (International Association for the Scientific Study of Intellectual and Developmental Disabilities, 2017). Ταυτόχρονα αυτά τους δίνουν συγκρατικό πλεονέκτημα για την κάλυψη εργασιακών θέσεων που απαιτούν μοναχική ενασχόληση ή εφαρμογή προγραμμάτων, τυπικές, επαναλαμβανόμενες διαδικασίες χωρίς κοινωνικές αλληλεπιδράσεις (Καραβασίλης & Κουκουλέτσου, 2013). Ακόμα, το περιορισμένο ενδιαφέρον για διαπροσωπικές σχέσεις με τους συναδέλφους κάνει τους ενήλικες με Δ.Α.Φ. πιο παραγωγικούς. Τέλος, καλή πρακτική αποτελεί και η διοργάνωση δράσεων με θέσεις εργασίας και συνεντεύξεις ειδικά προσαρμοσμένες στις ανάγκες και την λειτουργικότητα των ατόμων με Δ.Α.Φ.. Δηλαδή η παροχή προσωπικού βοηθού στον χώρο εργασίας (περιπτώσεις μέτριας λειτουργικότητας/μεγάλης συννοητότητας), χώρου αποφόρτισης ή ειδικές επιχειρήσεις με κρατική χρηματοδότηση όπου θα εργάζονται άτομα με Δ.Α.Φ. και θα έχουν τις κατάλληλες συνθήκες για ένα υγιές και λειτουργικό εργασιακό περιβάλλον. Το υποστηριζόμενο μοντέλο απασχόλησης αναγνωρίζεται ως η πιο παραγωγική προσέγγιση για τα άτομα στο φάσμα του αυτισμού (MacLachlan & Mannan, 2014). Σήμερα απασχολούνται κυρίως σε θέσεις γραφείου, εστιατόρια, αποθήκες, λιανικό εμπόριο, παρασκευή φαγητού και καθάρισμα (Στασινός, 2020).

ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Αναφορικά με τους περιορισμούς της έρευνας, ένας παράγοντας που επηρεάζει τα αποτελέσματα της συστηματικής ανασκόπησης είναι το γεγονός ότι οι έρευνες που χρησιμοποιήθηκαν διέφεραν στην μέθοδο και τα στατιστικά δεδομένα που παρουσίαζαν, γεγονός που δεν επέτρεψε την διεξαγωγή μίας μετα-ανάλυσης. Φυσικά, το θέμα της παρούσας αναρτημένης ανακοίνωσης είναι ιδιαίτερα σύγχρονο και ανοιχτό σε περαιτέρω έρευνα και ανάπτυξη.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Συμπερασματικά, τα αποτελέσματα της συστηματικής ανασκόπησης κατέδειξαν την αναγκαιότητα για αναδιαμόρφωση και χρήση ορισμένων καλών πρακτικών στην εκπαίδευση και κοινωνική πολιτική της Ελλάδας. Υπήρξε σημαντική συμφωνία μεταξύ των μελετών για τις περισσότερες πρακτικές που παρουσιάστηκαν και με την υλοποίηση αυτών των πρακτικών θα υπάρξει πρόοδος στην ανάπτυξη δεξιοτήτων κοινωνικής επικοινωνίας αλλά και επαγγελματικών δεξιοτήτων των ενηλίκων με Δ.Α.Φ., οι οποίες είναι δεξιότητες υψίστης σημασίας για την προώθηση της κοινωνικής αλληλεπίδρασης, της κοινωνικοποίησης, της ενίσχυσης της κοινωνικής ικανότητας και γνώσης καθώς και της ένταξης των ατόμων με Δ.Α.Φ. στη τοπική κοινότητα και την κοινωνία εν γένει.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- 1.Αγγελίδης, Π. (2019). Παιδαγωγικές της Συμπεριλήψης. Αθήνα: Διάδραση.
- 2.Αργυροπούλου, Μ. (2014). Ειδική Αγωγή. Προσαρμοστική εκπαίδευση και κοινωνική ένταξη. Εκδόσεις Παπαζήση.
- 3.Bagnato, S. J. (2019). Social inclusion: A guide for professionals working with vulnerable populations. Oxford University Press.
- 4.Beart, S. (2016). Inclusive education for adults with disabilities: A review of best practice. Journal of Postsecondary Education and Disability, 29(4), 377-384.
- 5.Γαβριηλίδου, Μ. (2014). Αναπηρία και Κοινωνία: Θεωρητικές Προσεγγίσεις, Στρατηγικές και Πολιτικές Δράσεις. Εκδόσεις Παπαζήση.
- 6.Ζώνιου-Σιδέρη, Α. & Ντεροπούλου-Ντέρου, Ε. (2012). Αναπηρία και εκπαιδευτική πολιτική. Κριτική προσέγγιση της ειδικής και ενταξιακής εκπαίδευσης. Αθήνα: Πεδίο.
- 7.Hodge, N. (2015). Inclusion: Effective practices for all students (2nd ed.). Cengage Learning.
- 8.International Association for the Scientific Study of Intellectual and Developmental Disabilities (2017). International perspectives on inclusion: Beyond the rhetoric. Routledge.
- 9.Καραβασίλης, Ε., & Κουκουλέτσου, Ε. (2013). Κοινωνική ένταξη ατόμων με αναπηρία στην Ελλάδα: εκπαίδευση, εργασία, κοινωνία. Εκδόσεις Παπαζήση.
- 10.Kessel, R., Walsh, S., Ruigrok, A.N.V. et al. (2019). Autism and the right to education in the EU: policy mapping and scoping review of Nordic countries Denmark, Finland, and Sweden. Molecular Autism, 10, 44. <https://doi.org/10.1186/s13229-019-0290-4>
- 11.MacLachlan, M., & Mannan, H. (2014). Humanizing disability and international development: Theories, practices and a transformative agenda. Springer.
- 12.Mastropieri, M. A., & Scruggs, T. E. (2019). The inclusive classroom: Strategies for effective differentiated instruction. Pearson.
- 13.National Institute for Lifelong Education (2017). European guidelines for validating non-formal and informal learning. Publications Office of the European Union.
- 14.Rehm, R. S., & Caverly, D. C. (2016). Teaching students with disabilities: A practical guide for faculty. John Wiley & Sons.
- 15.Riddell, S., Weedon, E., & Brown, M. (2018). Inclusive education and disability in the global South: Challenges and opportunities. Routledge.
- 16.Σταματοπούλου, Ε. & Αγγελάκος, Ι. (2015). Ειδική αγωγή: Προσαρμοστική εκπαίδευση και κοινωνική ένταξη. Αθήνα: Εκδόσεις Gutenberg.
- 17.Στασινός, Δ. (2020). Η Ειδική Συμπεριληπτική Εκπαίδευση 2027. Η Ελκυστική Εκδίπλωσή της στο Νέο-ψηφιακό Σχολείο με Ψηφιακούς Πρωταθλητές. Αθήνα: Εκδόσεις Παπαζήση.